ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **Z. K.**, zastoupen Mgr. Viktorem Klímou, advokátem se sídlem Melantrichova 477/20, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, zastoupen JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem se sídlem Sokolská 1788/60, Praha 2, proti rozhodnutí Zastupitelstva hlavního města Prahy o námitkách žalobce proti změně Z 2750/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, zahrnutého do opatření obecné povahy hlavního města Prahy č. 37/2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2017, čj. 5 A 207/2013-35,

takto:

I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2017, čj. 5 A 207/2013-35, **se zrušuje.**

II. Žaloba **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se domáhal zrušení rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o stěžovatelových námitkách ze dne 15. 1. 2013 proti změně Z 2750/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy zahrnuté do opatření obecné povahy hlavního města Prahy č. 37/2013 nazvaného „Celoměstsky významné změny III Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy – Z 2746/00, Z 2747/00, Z 2750/00“ (dále jen „rozhodnutí o námitkách“). Stěžovatel svými námitkami brojil proti návrhu

opatření obecné povahy č. 37/2013 v části změny Z 2750/00, jímž došlo mimo jiné k rozšíření veřejně prospěšné stavby, pojmenované jako Retenční nádrž a dešťová usazovací nádrž Dobrá voda, na pozemky stěžovatele. Žalovaný vyhověl námitkám jen zčásti.

[2] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť dospěl k závěru, že se žalovaný v rozhodnutí o námitkách řádně vypořádal se všemi námitkami stěžovatele. V řízení neshledal žádné vady, ke kterým by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného

[3] Stěžovatel podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a kterou následně dvakrát doplnil.

[4] Mimo jiné vyjádřil nesouhlas s názorem krajského soudu, že opatření obecné povahy a rozhodnutí o námitkách představují dva relativně nezávislé úkony, které lze zcela samostatně napadnout návrhem (žalobou) na přezkoumání ve správním soudnictví. Tyto správní akty jsou naopak vzájemně propojené. Závěrem navrhl rozsudek městského soudu zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný k podané kasační stížnosti uvedl, že soud nemohl přezkoumávat samotné opatření obecné povahy, neboť řízení bylo vedeno ve věci rozhodnutí o námitkách proti opatření obecné povahy. Nespatřoval zákonné důvody pro vyhovění kasační stížnosti a navrhl, aby Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost zamítl a rozsudek městského soudu potvrdil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s., přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů a ověřil, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že napadené rozhodnutí trpí vadou, ke které musí přihlédnout z úřední povinnosti, a to zmatečností řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení [§ 109 odst. 4 ve spojení s § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Nejvyšší správní soud předesílá, že se obdobnou věcí mezi týmiž účastníky již v minulosti zabýval, a to v rozsudcích ze dne 3. 10. 2017, čj. 7 As 203/2017-26 a ze dne 28. 6. 2017, čj. 1 As 333/2016-44. V nyní posuzované věci soud neshledal důvod, proč by měl postupovat odlišně.

[7] Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře zabýval vztahem mezi soudním přezkumem rozhodnutí o námitkách proti návrhu územního plánu a soudním přezkumem samotného územního plánu. Dospěl přitom k závěru, že k dotčení práv vlastníka pozemku nedochází s konečnou platností již rozhodnutím o námitkách, ale až samotným územním plánem či jeho změnou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, čj. 2 Ao

2/2008-62 a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2010, čj. 2 Ao 5/2010-24, č. 2244/2011 Sb. NSS). Možnost samostatného soudního přezkumu rozhodnutí o námitkách proti návrhu územního plánu v režimu žaloby podle § 65 s. ř. s. je proto značně omezena; s ohledem na zásadu subsidiarity nemá aktivní legitimaci k podání takové žaloby vlastník pozemku dotčeného územním plánem nebo jeho změnou, který je aktivně legitimován k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 333/2016). Tento závěr byl potvrzen také rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu v bodech 65 – 68, usnesení ze dne 29. 3. 2016, čj. 4 As 217/2015-182, č. 3415/2016 Sb. NSS.

[8] Odepření aktivní procesní legitimace k podání žaloby proti rozhodnutí o námitkách přitom nezpůsobuje odepření soudní ochrany vlastníkovi, jak Nejvyšší správní soud konstatoval v rozsudku sp. zn. 1 As 333/2016: „[V] *řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je aktivně legitimovaným subjektům umožněno dosáhnout přímého zrušení vadných částí, respektive celého opatření obecné povahy. Správní soudy mají pravomoc v rozsahu návrhu a uplatněných důvodů (§ 101d odst. 1 s. ř. s.) opatření obecné povahy přezkoumat a případně zrušit (§ 101d odst. 2 věta první s. ř. s.). [18] V rámci řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy je pak možno zohlednit také námitky, které navrhovatel vznesl proti návrhu územního plánu nebo jeho změny, umožňují-li to ostatní podmínky řízení (srov. např. rozsudky ze dne 11. 8. 2016, č. j. 10 As 145/2015 – 82, odst. 65 a 69 a násl., ze dne 27. 8. 2013, č. j. 8 Aos 1/2012 – 68, ze dne 18. 10. 2012, č. j. 1 Ao 3/2011 – 229, odst. 51 a 52, ze dne 22. 6. 2011, č. j. 9 Ao 3/2011 – 39, nebo ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010 – 169, č. 2266/2011 Sb. NSS, odst. 148 a násl.). Nedostatečné nebo nesprávné vypořádání námitek odpůrcem může vést ke zrušení územního plánu nebo jeho části. Vlastníku dotčeného pozemku tak není upřena soudní ochrana tím, že je aktivně legitimován až k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy, a nikoliv samostatně k žalobě proti rozhodnutí o námitkách.*“

[9] Stěžovatel v projednávané věci byl jako vlastník pozemků přímo dotčených změnou Z 2750/00 aktivně procesně legitimován k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho úřední činnosti známo, že tak také učinil a tento jeho návrh je předmětem věcného přezkumu. V souladu s výše citovanými závěry tudíž nebyl aktivně procesně legitimován k podání žaloby proti rozhodnutí o námitkách.

[10] Městský soud měl proto žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než rozsudek městského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušit a žalobu odmítnout z důvodu podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Z toho důvodu se již dále nezabýval kasačními námitkami stěžovatele.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou (byť z jiných důvodů, než které namítl stěžovatel), zrušil proto rozsudek městského soudu (§ 110 odst. 1 s. ř. s.), věc mu však nevrátil k dalšímu řízení, ale rozhodl sám o odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. z důvodu chybějící aktivní procesní legitimace žalobce.

[12] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. září 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu